

Mengtrommels

Reeds meer dan 15 jaar worden de nu alom bekende cumarine-preparaten door de gemeenten toegepast, dank zij een krachtige propaganda onzerzijds. Het gebruik van kant en klaar-preparaten raden wij nog steeds af, daar de zelf klaargemaakte preparaten in het algemeen beter zijn. Het vers bereide lokaas is immers aantrekkelijker voor de rat dan de fabrieksproducten, terwijl bovendien bij aanmaak in eigen beheer de aard van het lokaas aangepast kan worden aan de omstandigheden, waaronder het moet worden gebruikt.

Het is gebleken dat eerste kwaliteit ongepelde haver in 90% van de gevallen uitstekend voldoet. Grote hoeveelheden hiervan worden jaarlijks door de gemeentelijke rattenbestrijders klaargemaakt. Het mengen van lokaas en vergif gebeurt echter vaak zeer primitief, nl. in een emmer of vuilnisvat, waarin de haver met olie en daarna met de cumarine-poeder met de hand wordt vermengd. Deze wijze van bereiden van vergiftigd lokaas is **onjuist en moet zo spoedig mogelijk worden verlaten.**

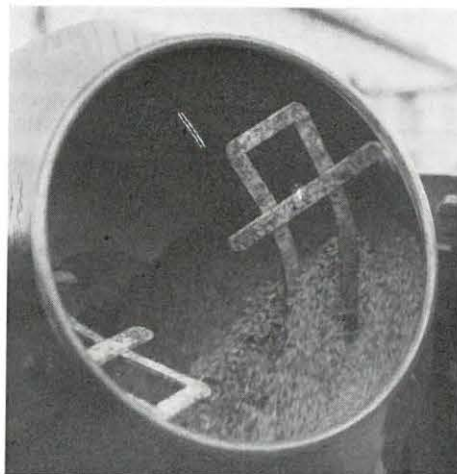
Immers, behalve dat deze werkwijze zeer tijdrovend is en daarbij zelden een homogene menging van lokaas en cumarine-poeder wordt verkregen, komt de rattenbestrijder steeds in contact met het vergif. Niet alleen met zijn handen, ook ademt hij vaak nog wat van het stuivende poeder in. Dit houdt risico's voor de gezondheid van de rattenbestrijder in, reden waarom deze methode van mengen **o n a n v a a r d b a a r** is.

In een eerder verschenen nummer van „Rat en Muis” (aug. 1967) hebben we daarom al enkele gesloten mengtrommels besproken, die met handkracht worden gedraaid. Het bezwaar van deze trommels was, dat zich op den duur tegen de wanden een koek vormt van olie en cumarine-poeder, die moeilijk te verwijderen is.

Deze koek wordt op den duur ranzig en gaat stinken. De reuk wordt overgenomen

Foto
D. W. Langeveld

Foto's D. W. Langeveld

door het nieuwe lokaas, hetgeen dit product niet aantrekkelijker maakt voor de ratten.

Wij waren zeer verrast te vernemen hoe de gemeente Elst (Gld) dit probleem had opgelost.

De bestrijder, de heer P. Willemsen, beschikt over een daartoe aangeschafte lichte betonmolen (75 liter), die echter voor het mengen van beton niet geschikt is (te licht). De molen, die elektrisch aangedreven wordt, mengt per keer ± 25 kg haver en wordt tijdens het draaien door een speciaal bijgeleverde deksel afgesloten, zodat de poeder niet verstuift.

Geen enkel risico voor de bestrijder dus, terwijl de foto's uitwijzen dat dit werk in zondagskleding kan worden uitgevoerd. De menging is bovendien veel beter dan bij de vroeger besproken mengtrommels.

Het schoonmaken geschiedt door enkele scheppen nat grint in de trommel te doen en deze zolang te laten draaien tot alle aanslag verdwenen is. En dat alles zonder een enkele zweetdruppel!

De prijs van het apparaat bedraagt $\pm f$ 325,— bruto en kan onmogelijk een bezwaar voor de gemeente vormen, te meer daar de gezondheid van de bestrijder met dit apparaat beter wordt beschermd.

Een dergelijk apparaat gaat jaren mee. In de gemeente Elst (15.000 inwoners) draait het nu drie jaren en men rekent daar op een levensduur van 10 jaar. De bestrijder maakt per jaar ± 1700 kg vergif klaar, zodat de mengkosten ca. 2 cent per kg aange-maakt lokaas bedragen.

De aangewezen mengvolgorde is ook bij deze molen: eerst haver + olie mengen, daarna de poeder toevoegen.

Bovendien kan het apparaat nog voor andere doeleinden worden gebruikt, zoals bv. voor het samenstellen van grasmengsels.

Wij zijn enthousiast over deze mengmachine en adviseren alle gemeenten tot aanschaf ervan over te gaan.

September 1969

D. W. Langeveld,
Afd. Bestrijding van Ongedierte